

Arrest

nr. 186 734 van 12 mei 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Pakistaanse nationaliteit te zijn, en die beide handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X, X, X, X, X en X, en X, die verklaart eveneens van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 12 november 2015 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 5 oktober 2015 waarbij het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister niet langer verlengd mag worden en tot afgifte van de bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 november 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. KEMPINAIRE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 11 oktober 1998 komt de eerste verzoekende partij naar België. Op 12 oktober 1998 dient de eerste verzoekende partij een asielaanvraag in.

1.2. Op 2 maart 1999 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing houdende een weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen voormelde beslissing dient de eerste verzoekende partij een dringend beroep in bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

- 1.3. Op 21 januari 1999 huwt de eerste verzoekende partij met mevrouw B. van Belgische nationaliteit.
- 1.4. Op 8 juni 1999 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf.
- 1.5. Op 19 april 2000 dient de eerste verzoekende partij een aanvraag tot vestiging in in functie van haar Belgische echtgenote.
- 1.6. De eerste verzoekende partij wordt op 25 oktober 2000 in het bezit gesteld van een identiteitskaart voor vreemdelingen.
- 1.7. Op 26 december 2000 scheidt de eerste verzoekende partij en mevrouw B. uit de echt. De scheiding wordt overgeschreven in het register van de Burgerlijke Stand van 26 maart 2001.
- 1.8. Op 20 april 2002 huwt de eerste verzoekende partij met de tweede verzoekende partij.
- 1.9. Op 11 september 2003 wordt het huwelijk van de eerste verzoekende partij met mevrouw B. bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde vernietigd. Tegen voormeld vonnis gaat de eerste verzoekende partij in beroep.
- 1.10. Op 23 januari 2004 dienen de tweede en de derde verzoekende partij een visumaanvraag in op grond van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).
- 1.11. Op 16 maart 2004 ontvangen de tweede en de derde verzoekende partij een visum.
- 1.12. Op 21 mei 2004 komt de tweede verzoekende partij naar België in het kader van gezinshereniging.
- 1.13. Op 27 december 2004 wordt de derde verzoekende partij in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister (hierna: BIVR) voor onbepaalde duur.
- 1.14. Op 27 januari 2006 wordt de tweede verzoekende partij in het bezit gesteld van een BIVR voor onbepaalde duur.
- 1.15. Op 6 november 2008 worden de BIVR van de tweede verzoekende partij en van de derde verzoekende partij omgezet in een F-kaart.
- 1.16. Bij arrest van 26 november 2009 bevestigt het Hof van Beroep te Gent het vonnis vermeld in punt 1.9.
- 1.17. Op 15 december 2009 dienen de verzoekende partijen een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet.
- 1.18. Op 3 augustus 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing waarbij de vestiging van de eerste verzoekende partij werd ingetrokken. Op dezelfde datum wordt ook het verblijfsrecht van de tweede verzoekende partij, de derde verzoekende partij en de minderjarige kinderen ingetrokken.
- 1.19. Op 10 april 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.17. ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.
- 1.20. Op 16 april 2012 wordt aan de verzoekende partijen een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven.
- 1.21. Op 5 november 2013 dienen de verzoekende partijen een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet.

1.22. Op 6 mei 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.21. onontvankelijk wordt verklaard.

1.23. Op 14 augustus 2014 dienen de verzoekende partijen een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet in, op grond van de medische toestand van hun zoon geboren op 23 maart 2014.

1.24. Op 29 september 2014 worden de verzoekende partijen gemachtigd tot een verblijf van één jaar.

1.25. Op 23 april 2015 dienen de verzoekende partijen een aanvraag in tot het verlengen van hun tijdelijk verblijfsrecht.

1.26. Op 30 september 2015 stelt de ambtenaar-geneesheer een advies op.

1.27. Op 5 oktober 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing waarbij het tijdelijk verblijfsrecht van de verzoekende partijen op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, hun bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister (hierna: BIVR), niet verlengd wordt. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag die op datum van 23/04/2015 bij onze diensten werd ingediend tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf, voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, en in toepassing van artikel 13 van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006, deel ik u mee dat, overeenkomstig artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) en art. 13 §3,2° van de wet van 15 december 1980, aan dit verzoek tot verblijfsverlenging geen gunstig gevolg kan worden gegeven.

*Overwegende dat betrokkenen een aanvraag tot verblijfsmachtiging bij onze diensten hebben ingediend op basis van genoemd artikel 9ter op 13/08/2014. Dat dit verzoek door onze diensten op 29/09/2014 gegrond werd verklaard waarna betrokkenen in het bezit werd/en gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister , **dit BIVR mag niet langer verlengd worden.***

Reden:

Overwegende dat na onderzoek door onze arts-attaché (zie gesloten omslag, verslag dd. 30/09/2015), zij concludeerde dat:

‘Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.’

‘De betrokkene voldoet niet langer aan de voorwaarden voor een tijdelijke verblijfsmachtiging volgens art. 9 van het KB van 17 mei 2007 omdat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend niet langer bestaan of voldoende ingrijpend en met een niet-voorbijgaand karakter zijn gewijzigd.’

Overwegende dat evenwel de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan, of dat deze zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is (artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980), waarbij werd nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft.

Dat derhalve, gezien hoger gemaakte vaststellingen, het niet langer blijkt

1) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar haar land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister dat werd afgegeven aan betrokkenen dient door uw diensten te worden ingehouden.”

1.28. Op 5 oktober 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging ten aanzien van de drie verzoekende partijen een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de tweede, de derde en de vierde bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de partijen om de kosten van het geding ten laste van de tegenpartij te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Ten aanzien van de beslissing tot weigering van verlenging van het BIVR, voeren de verzoekende partijen in een eerste middel de schending aan van artikel 9 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 17 mei 2007), van de artikelen 9ter, 13 en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

3.1.1. Hun eerste middel lichten de verzoekende partijen toe als volgt:

“Doordat verweerster weigerde om de aanvraag tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf in te willigen

Terwijl het motief dat de bestreden beslissing onderbouwt (cfr. supra) incorrect / niet afdoende is.

Zodat de materiële motiveringsplicht welke in casu dient te worden onderzocht in het kader van de toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, wordt geschonden, alsmede artikel 9 ter / 13 Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het motiveringsbeginsel alsmede artikel 3 van het EVRM.

Toelichting

1.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de verwerende partij de vervulling van deze voorwaarden heeft getoetst.

Uit de medische documenten die worden aangehaald in het advies van de arts-adviseur, dat bij de bestreden beslissing werd gevoegd, blijkt overigens niet dat deze voorwaarden vervuld zijn.

Er werd niet aangetoond dat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging tot verblijf werd verleend niet langer bestaan, noch dat deze omstandigheden dermate zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig zou zijn, noch dat de verandering van omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben.

Verwerende partij beweert in zijn beslissing dat deze voorwaarden vervuld zijn, dit blijkt echter niet uit de beslissing.

Uit het verslag van de arts-adviseur moge duidelijk blijken dat in het kader van de vraag tot verlenging het initieel verzoek werd aangevuld en geactualiseerd.

X werd en wordt alhier multi disciplinair opgevolgd nopens zijn neurologische toestand. Multi disciplinaire follow up welke essentieel is om een zo normaal mogelijke uitgroei te garanderen.

Het medisch getuigschrift van 15.06.2015 van Dr. CORNETTE, bevestigt onomstreden dat verdere opvolging nodig is en dit op verschillende vlakken (sic multi disciplinair)

Verzoekers kunnen niet anders dan concluderen dat verwerende partij (sic arts adviseur) de zaken banaliseert en niet vertrouwd is met "multi disciplinaire follow up " welke een discipline is die de inzet vergt van veel compétente actoren (kinderartsen, oogartsen, ecentueel neurochirurgen, diëtisten, logopedisten, psychologen).

Uit het voorgaande blijkt dat niet voldoende werd nagegaan of de verandering van omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet - voorbijgaand karakter heeft en dat de omstandigheden dermate gewijzigd zijn dat de machtiging niet langer nodig zou zijn.

Integendeel, in casu blijkt dat waakzaamheid en allertheid nopens het kindje geboden zijn.

Er is zeker geen sprake van ingrijpende veranderingen.

Voornoemde elementen wijzen duidelijk op een ernstige situatie.

De arts-adviseur haalt argumenten aan dat de nodige zorg beschikbaar en toegankelijk is in PAKISTAN.

Verwerende partij legt echter de voorwaarde voor een intrekking van het BIVR naast zich neer, namelijk dat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging tot verblijf werd verleend niet langer bestaan, dat ze dermate gewijzigd zijn dat de machtiging niet langer nodig zijn, dat de veranderingen een voldoende ingrijpend en niet voorbijgaand karakter hebben.

Artikel 9 van het KB vereist een grondig onderzoek naar de eventuele veranderde omstandigheden die aanleiding gaven tot de machtiging tot verblijf en vereist een grondig onderzoek naar het permanent karakter en het ingrijpend karakter van deze veranderingen. In casus is dit niet gebeurd !

Besluitend meent verzoeker dan ook te kunnen stellen dat de verwerende partij niet is nagegaan of de voorwaarden van artikel 9 van het KB effectief zijn vervuld en daaromtrent ook geen afdoende motivering heeft opgenomen.

Dat de bestreden beslissing dan ook alle bovenvermelde wettelijke bepalingen schendt.

2.

Ten slotte moet ook de motivering omtrent de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de noodzakelijke zorg in PAKISTAN weerlegd worden.

Met betrekking tot de beschikbaarheid van de gezondheidszorg stelt de arts adviseur dat verdere neurochirurgische opvolging en behandeling beschikbaar zijn.

De arts - adviseur banaliseert toch zeer sterk de zaken door dit zo te poneren.

Uit de attestatie van dr CORNETTE blijkt dat een multidisciplinaire follow up noodzakelijk en essentieel is.

Zoals reeds supra gesteld dient multidisciplinaire follow up omschreven te worden als zijnde "een discipline die de inzet vergt van veel competente actoren (kinderartsen, oogartsen, ecentueel neurochirurgen, diëtisten, logopedisten, psychologen).

Dr CORNETTE attesteert dat slechts een 4tal jaar terug men er in België is in geslaagd om de overheid te bewegen tot een formele creatie van 7 follu up centra.

Dr. CORNETTE attesteert dat dergelijke follow up centra hoegenaamd niet bestaan in PAKISTAN.

De arts adviseur duidt dienaangaande geenszins het tegendeel aan...

Verzoekers voegen bij hun dossier nog betrouwbare journalistieke informatie van o.m. de BBC en CNN over de actuele belabberde toestand van de gezondheidszorg in PAKISTAN, (stukken 6)

Verzoekers menen dan ook terecht te kunnen stellen dat verwerende partij redelijkerwijze niet kan aannemen dat verzoeker daadwerkelijk toegang zou hebben een dergelijke concrete follow up zoals deze alhier wordt aangeboden en noodzakelijk is teneinde een zo normaal mogelijke uitgroei te garanderen.

De motivering van de bestreden beslissing kan dan ook geenszins afdoend genoemd worden en houdt een schending in van de motiveringsplicht waaraan de verwerende partij als administratieve bevoegdheid onderworpen is.

De opgelegde motiveringen kunnen de bestreden beslissing niet schragen.

De opgegeven motivering is niet afdoende."

3.1.2. Artikel 62 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen worden omkleed en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk de artikelen 9 en 13, §3, 2° van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 en de artikelen 9ter en 13 van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat de verzoekende partijen een aanvraag hebben ingediend op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, dat deze aanvraag op 29 september 2014 gegrond werd verklaard, dat het BIVR echter niet langer verlengd mag worden omdat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan of dat deze omstandigheden zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is waarbij werd nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet voorbijgaand karakter heeft. Er wordt verwezen naar het advies van de arts-adviseur van 30 september 2015 waarin besloten wordt – na de opsomming van de attesten waarvan de arts-adviseur gebruik heeft gemaakt bij zijn evaluatie, een analyse van de weerhouden actuele aandoeningen en de behandeling en een onderzoek van de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen en opvolging in het herkomstland – dat uit het voorgelegd medisch dossier niet kan worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland alsook dat er vanuit medisch standpunt geen bezwaar is tegen een terugkeer naar het herkomstland. Er wordt vastgesteld dat de zoon van de eerste en de tweede verzoekende partij niet langer voldoet aan de voorwaarden voor een tijdelijke verblijfsmachtiging volgens artikel 9 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 omdat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend niet langer bestaan of voldoende ingrijpend en met een niet-voorbijgaand karakter zijn gewijzigd.

De verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en de verzoekende

partijen bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

3.1.3. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Onderzoek naar de schending van de materiële motiveringsplicht vergt in de huidige procedure ook onderzoek naar artikel 9ter van de vreemdelingenwet, daar de eerste bestreden beslissing op deze bepaling is gestoeld en daar de verzoekende partijen ook de schending van deze bepaling aanvoeren.

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet luidde op het ogenblik van de eerste bestreden beslissing als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1. De toekenning van een machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel kan worden geweigerd aan de vreemdeling die zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum door de ambtenaar-geneesheer of de geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde of de door de minister of zijn gemachtigde aangestelde deskundige en hiervoor ten laatste binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

(...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoonst op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in §1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

(...)”

Uit artikel 9ter van de vreemdelingenwet volgt dat de beoordeling van het vermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar de aanvrager verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij, op basis van artikel 13 van de vreemdelingenwet en artikel 9 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007, gemachtigd is om na te gaan of de zoon van de eerste en de tweede verzoekende partij, voor wie medische elementen werden voorgelegd, nog steeds voldoet aan de bijzondere omstandigheden op basis waarvan voordien een machtiging tot voorlopig verblijf werd toegekend op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. In het bijzonder is het de verwerende partij toegestaan om na te gaan of de omstandigheden op basis waarvan de machtiging tot voorlopig verblijf werd verleend nog steeds bestaan of niet dermate ingrijpend zijn gewijzigd zodat een machtiging nog steeds nodig is.

Artikel 9 van voormeld koninklijk besluit van 17 mei 2007 luidt als volgt:

“De vreemdeling die gemachtigd werd tot beperkt verblijf op grond van artikel 9ter van de wet, wordt geacht niet meer te voldoen aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden in de zin van artikel 13, § 3, 2°, van de wet, indien de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend, niet langer bestaan, of zodanig zijn gewijzigd dat deze machtiging niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben.”

Artikel 13, §3, 2° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België:

(...);

2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden;

(...).”

3.1.4. Op 14 augustus 2014 hebben de verzoekende partijen een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ingediend in functie van de medische problematiek van de zoon van de eerste en de tweede verzoekende partij, geboren op 23 maart 2014.

Bij beslissing van 29 september 2014 worden de verzoekende partijen gemachtigd tot een verblijf van één jaar. Zij worden in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister.

Op 23 april 2015 dienen de verzoekende partijen een aanvraag in tot verlenging van het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister.

Op 5 oktober 2015 weigert de verwerende partij de verblijfsmachtiging en het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister te verlengen.

3.1.5. *In casu* oordeelt de gemachtigde dat het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister niet langer verlengd mag worden daar evenwel de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan, of dat deze zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is, waarbij werd nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft. De gemachtigde concludeert dat niet langer blijkt dat de zoon van de eerste en de tweede verzoekende partij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit of dat hij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij gewoonlijk verblijft. Hierbij wordt verwezen naar een medisch advies dat de ambtenaar-geneesheer op 30 september 2015 opstelde met betrekking tot de evaluatie van het medisch dossier van de zoon van de eerste en de tweede verzoekende partij. De ambtenaar-geneesheer bracht volgend advies uit:

“Graag kom ik terug op uw vraag tot herevaluatie van het medisch dossier voorgelegd door voornoemde persoon in het kader van een aanvraag tot verlening van de verblijfsmachtiging.

Er werd reeds eerder een advies verleend door dr. Pauwels op 23/09/2014 omwille van de hydrocefalie behandeld met ventriculoperitoneale drain en convulsies.

1. Hiervoor maak ik gebruik van de attesten die ons werden bezorgd sinds het vorig advies:

° Follow-up verslag de dato 26/02/2015 van dr. Alexandra Casaer.

° Medisch attest de dato 17/05/2015 van dr. Boucquey Peter. Hydrocefalie waarvoor drain, cerebrale infarcten en witte stofletsels.

° Medisch getuigschrift de dato 15/06/2015 van dr. L. Cornette. Posthemorragische hydrocefalie, witte stofletsels in het kader van prematuriteit en microcefalie.

° Medisch attest de dato 16/08/2015 van dr. Boucquey Peter. Beperkte cerebral palsy en links convergent strabisme.

2. Actuele aandoening(en) en behandeling

° Hydrocefalie waarvoor ventriculoperitoneale drain.

° Voorgeschiedenis van convulsies waarvoor Luminal®.

° Witte stofletsels en microcefalie waardoor ontwikkelingsachterstand.

° Strabisme linker oog.

Uit dit medisch dossier blijkt dat hij betrokkene een ventriculoperitoneale drain geplaatst werd ter behandeling van hydrocefalie. De hydrocefalie is in vergelijking met het vorige advies mooi gestabiliseerd. Verdere neurologische en/of neurochirurgische opvolging is noodzakelijk.

Voor de epilepsie krijgt de betrokkene Luminal® (fenobarbital). ER zijn geen nieuwe epileptische insulten meer geweest. Verdere behandeling en opvolging bij een neuroloog is aangewezen evenals een behandeling met anti-epileptica.

De witte stofletsels en de microcefalie met secundaire hieraan ontwikkelingsachterstand zijn letsels die onomkeerbaar, maar niet progressief zijn gezien ze het gevolg zijn van prematuriteit. Er bestaat geen behandeling voor.

Strabisme (afwijkende oogstand) is een banaal probleem en vereist geen specifieke behandeling.

Op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen.

3. Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst

(...)

4. Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst

(...)

5. Conclusie

Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.

De betrokkene voldoet niet langer aan de voorwaarden voor een tijdelijke verblijfsmachtiging volgens art. 9 van het KB van 17 mei 2007 omdat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend niet langer bestaan of voldoende ingrijpend en met een niet-voorbijgaand karakter zijn gewijzigd."

Dit advies werd onder gesloten omslag aan de verzoekende partijen overhandigd en naar dit advies wordt expliciet verwezen in de motivering van de eerste bestreden beslissing, waar het een integraal deel van uitmaakt.

Uit het medisch advies van 30 september 2015 blijkt dat de arts-adviseur van mening is dat de zoon van de eerste en de tweede verzoekende partij niet langer voldoet aan de voorwaarden voor een tijdelijke verblijfsmachtiging volgens artikel 9 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 omdat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend niet langer bestaan of voldoende ingrijpend en met een niet-voorbijgaand karakter zijn gewijzigd waarbij hij vaststelt dat de hydrocefalie in vergelijking met het vorige advies mooi gestabiliseerd is, doch dat verdere neurologische en/of neurochirurgische opvolging noodzakelijk is, dat er geen nieuwe epileptische insulten meer geweest zijn, dat verdere behandeling en opvolging door een neuroloog aangewezen is evenals een behandeling met anti-epileptica, dat de witte stofletsels en microcefalie met secundair hieraan ontwikkelingsachterstand onomkeerbare letsels zijn, maar niet progressief, dat er geen behandeling voor bestaat en dat strabisme een banaal probleem is die geen specifieke behandeling vereist.

3.1.6. De verzoekende partijen betogen in hun verzoekschrift onder meer dat de zoon van de eerste en de tweede verzoekende partij alhier multidisciplinair 'werd' en 'wordt' opgevolgd nopens zijn neurochirurgische toestand, welke essentieel is om een zo normaal mogelijke uitgroei te garanderen,

dat het attest van 15 juni 2015 van dr. Cornette onomstreden bevestigt dat verdere opvolging nodig is en dit op verschillende vlakken, aldus multidisciplinair. De verzoekende partijen stellen verder ook dat de motivering omtrent de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de noodzakelijke zorg in Pakistan moet weerlegd worden, dat met betrekking tot de beschikbaarheid van de gezondheidszorg de arts-adviseur stelt dat verdere neurochirurgische opvolging en behandeling beschikbaar zijn, dat de arts-adviseur de zaken sterk banaliseert door de zaak zo te poneren, dat uit het attest van dr. Cornette blijkt dat multidisciplinaire follow up noodzakelijk en essentieel is.

3.1.7. De Raad stelt vast dat uit het voorgelegde standaard medische getuigschrift van 15 juni 2015 blijkt dat de arts, meer bepaald een kinderarts, attesteert dat de zoon van de eerste en tweede verzoekende partij nood heeft aan neurochirurgische follow up, aan intensieve kinesitherapie en thuisbegeleiding. In het standaard medische getuigschrift wordt ook verwezen naar de bijlage, zijnde het verslag van het COS (centrum voor ontwikkelingsstoornissen). Uit de overige bij de aanvraag gevoegde medische documenten blijkt dat een andere kinderarts attesteert dat de zoon van de eerste en tweede verzoekende partij om de 3 à 4 weken op controle komt voor de evaluatie en opvolging van de neurologische evolutie met risico op cerebraal palsy, leverstoornissen en visusstoornissen, dat verdere controles noodzakelijk zijn en dat de zoon ondertussen wekelijks intensieve kinesitherapie en thuisbegeleiding nodig heeft.

3.1.8. Vooreerst merkt de Raad op dat gelet op het ontbreken van enkele stukken in het administratief dossier, meer bepaald enkele pagina's uit het COS-verslag van 26 februari 2015 en het medisch advies van 23 september 2014 waarnaar het medisch advies van 30 september 2015 verwijst, de Raad zich voor zijn wettigheidstoezicht niet kan baseren op alle stukken waarop de verwerende partij en de arts-adviseur zich konden baseren en kan hij onder meer ook niet nagaan op grond van welke redenen de verblijfsmachtiging voor één jaar werd toegekend, noch welke eventuele verduidelijkingen of informatie betreffende de aandoeningen van de zoon van de eerste en de tweede verzoekende partij en de hiervoor benodigde behandelingen werden aangebracht in het COS-verslag van 26 februari 2015 dat bijgevoegd werd bij het standaard medisch getuigschrift van 15 juni 2015 dat bij de aanvraag tot verlenging van 23 april 2015 werd gevoegd en waarnaar de arts-adviseur verwijst bij het opsommen van de documenten die hij heeft gebruikt ter herevaluatie van het voorgelegde medische dossier, zoals blijkt uit het medisch advies van 30 september 2015.

3.1.9. De Raad wijst er op dat uit het standaard medische getuigschrift van dr. Cornette van 15 juni 2015 blijkt dat verdere opvolging nodig is en dit op verschillende vlakken, zoals de verzoekende partijen terecht voorhouden. Zo attesteert dr. Cornette onder meer dat er nood is aan intensieve kinesitherapie.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur van 30 september 2015 blijkt geenszins waarom de behandeling met intensieve kinesitherapie niet weerhouden werd.

Hoewel de ambtenaar-geneesheer bij het verlenen van zijn advies in toepassing van artikel 9ter, §1, vijfde lid van de vreemdelingenwet over een ruime beoordelingsbevoegdheid beschikt bij het beoordelen van het in artikel 9ter, §1 van deze wet genoemde risico en de Raad deze beoordeling niet kan maken in de plaats van de ambtenaar-geneesheer, dient te worden opgemerkt dat het advies van de ambtenaar-geneesheer wel de nodige redengeving dient te vermelden die de Raad in staat stelt om na te gaan waarop de ambtenaar-geneesheer zich precies gebaseerd heeft om te besluiten dat er niet langer sprake is van een risico zoals voorzien in artikel 9ter, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet. Het gegeven dat de ambtenaar-geneesheer een arts is, impliceert dan ook niet dat er op hem bij het verlenen van zijn advies conform artikel 9ter, §1, vijfde lid van de vreemdelingenwet, geen of een verminderde motiveringsplicht zou rusten en de beoordelingsvrijheid van de ambtenaar-geneesheer houdt daarom nog niet in dat diens vaststellingen steeds volstaan als motieven voor een beslissing tot weigering van verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet (RvS 18 september 2013, nr. 224.723).

Nu uit het medisch advies van de arts-adviseur geenszins blijkt waarom de behandeling met intensieve kinesitherapie niet weerhouden werd, stelt de Raad vast dat het arts-adviseur niet voldeed aan de motiveringsplicht.

3.1.10. Waar de verwerende partij in de nota met opmerkingen stelt dat de ambtenaar-geneesheer wel degelijk rekening heeft gehouden met het feit dat dr. Cornette in het standaard medische getuigschrift heeft gesteld dat er nood is aan neurologische follow up, gaat zij voorbij aan de kritiek van de verzoekende partijen waarbij zij erkennen dat de arts-adviseur de nood aan neurochirurgische follow up

heeft weerhouden, doch stellen dat door enkel voornoemde follow up te weerhouden, de arts-adviseur de zaken banaliseert waarbij zij er op wijzen dat dr. Cornette attesteerde dat er opvolging op verschillende vlakken of multidisciplinaire opvolging nodig was.

3.1.11. Nu vast staat dat het advies van de ambtenaar-geneesheer van 30 september 2015 behept is met een schending van de materiële motiveringsplicht, dient de eerste bestreden beslissing, die op dit advies steunt en waarvan dit advies integraal deel uitmaakt, te worden vernietigd. Immers is dit advies, gelet op het bepaalde in artikel 9ter van de vreemdelingenwet beslissend voor het weigeren van de verlenging van de machtiging tot verblijf. Wanneer de verwerende partij uitdrukkelijk verwijst naar een advies van de ambtenaar-geneesheer, uitgebracht volgens een daartoe wettelijk voorziene adviesprocedure, dan maken de motieven van dergelijk advies deel uit van de beslissing en zal ook bij de totstandkoming van dit advies moeten worden voldaan aan de motiveringsplicht.

3.1.12. Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt aannemelijk gemaakt.

Het verweer in de nota met opmerkingen doet aan voormelde vaststellingen geen afbreuk.

3.1.13. In zoverre uit de motieven van het advies van de ambtenaar-geneesheer zou blijken dat, hoewel niet expliciet vermeld, de voorgeschreven behandeling met intensieve kinesithérapie wel in overweging werd genomen, doch niet werd weerhouden, is het nodig het motief in ogenschouw te nemen dat handelt over de aandoening waarvoor door de behandelende arts intensieve kinesithérapie werd voorgeschreven. Hoewel dit niet vermeld wordt in het standaard medische getuigschrift van de behandelende arts dat de verzoekende partijen voegden bij hun aanvraag tot verlenging van 23 april 2015, stelt de Raad vast dat de behandelende arts in het voornoemde getuigschrift verwees naar een bijlage, meer bepaald het COS-verslag (van 26 februari 2015). Echter, het weze herhaald, werd het voormelde COS-verslag slechts gedeeltelijk gevoegd bij de medische documenten die zich in het administratief dossier bevinden. De Raad kan dan ook niet nagaan voor welke aandoening waaraan de zoon van de eerste en de tweede verzoekende partij lijdt, de intensieve kinesithérapie werd voorgeschreven, zodat de Raad evenmin kan nagaan om welke reden de voorgeschreven intensieve kinesithérapie niet weerhouden werd. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt zij de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (cf. RvS 1 oktober 2001, nr. 99.323; RvS 16 december 1998, nr. 77.657; RvS 17 februari 1998, nr. 71.867; RvS 9 oktober 1997, nr. 68.784). Derhalve dringt de nietigverklaring van de bestreden beslissing zich op.

3.1.14. Het middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing. De overige aangevoerde schendingen ten aanzien van de eerste bestreden beslissing behoeven geen verder onderzoek.

3.2. Uit de redactie van de tweede, de derde en de vierde bestreden beslissing, dit zijn de bevelen om het grondgebied te verlaten die op 5 oktober 2015 jegens de verzoekende partijen werden getroffen, blijkt dat de bevelen zijn afgeleverd in navolging van de eerste bestreden beslissing. Na de vernietiging van de eerste bestreden beslissing, die handelt over de weigering van verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf van de verzoekende partijen, bevinden de verzoekende partijen zich terug in hun rechtstoestand zoals die was vóór het treffen van de eerste bestreden beslissing. Zij vallen dan terug op een machtiging tot verblijf, verkregen op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Men kan niet tegelijkertijd houder zijn van een beslissing die aanmaant het Rijk te verlaten en van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet die toelaat, ook al is het tijdelijk, om op legale wijze in het Rijk te verblijven. Aangezien de tweede, de derde en de vierde bestreden beslissing, door de vernietiging van de eerste bestreden beslissing, hun enige en noodzakelijke rechtsgrond verliezen en aangezien deze bevelen werden getroffen in navolging van de eerste bestreden beslissing die met onderhavig arrest wordt vernietigd, past het ter wille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer om deze bevelen uit het rechtsverkeer te halen en deze samen met de eerste bestreden beslissing te vernietigen.

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 5 oktober 2015 waarbij het BIVR niet langer verlengd mag worden en tot afgifte van de bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13), worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf mei tweeduizend zeventien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER